

Piotrków Tryb., 13 lutego 2006 r.

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Piotrkowie Trybunalskim w składzie orzekającym:

Przewodniczący - Jerzy Maciej Czarczyk
Członkowie - Zygfryd Bodecki (spr.)
- Andrzej Kacperek

po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 13 lutego 2006 r. odwołań Pani Anny Urbaniak i Pana Macieja Jarosa, w imieniu którego występuje pełnomocnik Pan Zbigniew Gelzok, od decyzji Wójta Gminy Tomaszów Mazowiecki, z dnia 7 grudnia 2005 r. znak: 7331-124/05, ustalającej z wniosku Polskiej Telefonii Cyfrowej Sp. z o.o. w Warszawie warunki zabudowy dla projektowanej stacji bazowej telefonii cyfrowej na działce ozn. nr ewid. 559/12 położonej w Łazisku, działając na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.),

uchyla zaskarżoną decyzję i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez organ pierwszej instancji.

UZASADNIENIE

Ustalając z wniosku Polskiej Telefonii Cyfrowej Sp. z o.o. w Warszawie, reprezentowanej przez pełnomocnika Zbigniewa Samojlika, warunki zabudowy dla wymienionej w osnowie inwestycji, organ pierwszej instancji uznał, że spełnione zostały wymogi określone w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.). Nadto, decyzja jest zgodna z przepisami odrębnymi i uzyskała wymagane uzgodnienia innych organów, wynikające z art. 53 ust. 4 i art. 60 cyt. ustawy. W załączniku graficznym wskazał teren inwestycji oraz przebieg drogi dojazdowej i przyłącza energetyczne. W pkt 6 decyzji określił zaś wymagania pod adresem inwestycji odnoszące się do ochrony interesów osób trzecich. W treści decyzji organ wskazał też, że inwestycji nie dotyczą uwarunkowania wynikające z art. 61 ust. 1-5 cyt. ustawy, a także, że inwestycja wymaga uzyskania przez inwestora „decyzji środowiskowej” zgodnie z przepisami ustawy Prawo ochrony środowiska. Odstąpił także od uzasadnienia decyzji uznając, że wyczerpuje ona w całości żądanie strony.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyli Anna Urbaniak i Zbigniew Gelzok pełnomocnik Macieja Jarosa, którym organ pierwszej instancji doręczył podjętą decyzję, będących właścicielami nieruchomości sąsiadujących z terenem inwestycji. Skarżący zgodnie zarzucają, że skarżona decyzja wydana została z naruszeniem prawa, a także narusza ich prawo własności. Obszar oddziaływania projektowanego obiektu wykracza poza obszar działki objętej postępowaniem. Dla tego obszaru należy stworzyć obszar ograniczonego użytkowania, co wynika z przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska jak i ustawy Prawo budowlane. Ponadto wnioskodawca wystąpił o wydanie decyzji lokalizacyjnej nie

legitymując się prawem do dysponowania terenem objętym obszarem oddziaływania inwestycji.

Organ pierwszej instancji nie znalazł przesłanek do uwzględnienia odwołania we własnym zakresie na podstawie art. 132 Kpa.

Kolegium Odwoławcze zważyło, co następuje:

Na terenie gminy Tomaszów Mazowiecki brak jest miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W myśl ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zmiana zagospodarowania terenu w przypadku braku planu miejscowego, wymaga:

- w przypadku inwestycji celu publicznego decyzji o ustaleniu lokalizacji (art. 50 ust. 1),
- w przypadku pozostałych inwestycji ustalenia w drodze decyzji warunków zabudowy (art. 59 ust. 1).

Nie można wszak odmówić ustalenia warunków zabudowy, jeżeli planowana inwestycja jest zgodna z odrębnymi przepisami prawa (art. 56 ustawy).

Przepisy cyt. ustawy wskazują przesłanki, które determinują wydanie stosownej decyzji. Brak spełnienia którejkolwiek z nich czyni wydanie decyzji niemożliwym.

Na gruncie przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, nie można uznać za trafne zarzutów skarżących, że inwestor wystąpił o podjęcie stosownej decyzji w sprawie bez prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane. Na tym etapie postępowania, będącym wstępną fazą procesu budowlanego, inwestor nie musi się bowiem legitymować tytułem do dysponowania terenem objętym postępowaniem, ani też zgodą jego właścicieli lub terenów sąsiednich.

Analiza akt sprawy oraz treść skarżonej decyzji wskazuje wszak, że obarczona jest ona licznymi wadami i w stopniu skutkującym jej uchYLENIEM. I tak:

1. Z wniosku inwestora z dnia 29 czerwca 2005 r. wynika, że dla projektowanej inwestycji wystąpił on o ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego. Tymczasem, nie wiadomo z jakich względów wydana została w sprawie decyzja o warunkach zabudowy. Zasady i warunki podjęcia takiej decyzji określa art. 61 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Niezależnie od przedmiotu postępowania zaskarżona decyzja wydana została bez poprzedzenia jej stosowną analizą, o której mowa w art. 61 ust. 1 ustawy, przeprowadzonej stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie sposobu ustalania wymagań dotyczących nowej zabudowy ... (Dz. U. Nr 164, poz. 1588).

2. Stosownie do wymogu art. 50 ust. 4 i analogicznie do art. 60 ust. 4 cyt. ustawy, projekt decyzji winien być sporządzony przez osobę uprawnioną. Z akt nie wynika, aby wymóg ten był spełniony.

3. Stacja bazowa telefonii komórkowej zaliczana jest do inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz. 2573 z późn. zm.) i niewątpliwie wymaga przeprowadzenia stosownego postępowania z zakresu przepisów prawa

ochrony środowiska. Kwestia jednak w tym, na którym etapie postępowania. Zagadnienie to uszło całkowicie uwadze organowi pierwszej instancji.

Z dniem 28 lipca 2005 r. weszła w życie ustawa z dnia 18 maja 2005 r. o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 113, poz. 954).

W aktach sprawy znajduje się raport o oddziaływaniu projektowanej inwestycji na środowisko. Według art. 19 ust. 1 ustawy zmieniającej, będącego przepisem międzyczasowym, do postępowań w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wcześniej wszczętych a niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie tej ustawy, przepisy dotychczasowe stosuje się na wniosek uprawnionego podmiotu – inwestora, co ma prawne znaczenie w sprawie. Do chwili zmiany przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska, postępowanie w sprawie oceny oddziaływania inwestycji na środowisko było częścią postępowania w przedmiocie warunków zabudowy i zagospodarowania przestrzennego, a przed podjęciem decyzji organ zobowiązany był uzyskać uzgodnienia organów wskazanych w art. 48 ust. 2 tej ustawy (przed zmianami).

Z przebiegu postępowania przed organem pierwszej instancji nie wynikają wszelako przesłanki odstąpienia od tych zasad oraz zobowiązanie inwestora do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w rozumieniu ustawy nowelizującej, skoro nawet nie uzyskał w tej mierze stosownego wniosku inwestora.

4. Jak to wynika z akt sprawy, uzgodnienia poprzedzające wydanie decyzji w sprawie, dokonane z właściwymi organami w trybie art. 106 K.p.a. w związku z art. 53 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, nie zostały doręczone stronom skarżącym, stosownie do art. 125 § 1 w związku z art. 106 § 5 K.p.a. Okoliczność ta może mieć wpływ na dalszy tok postępowania, o ile skarżący zechcą skorzystać z uprawnienia żądania wznowienia postępowania przez organy współdziałające w sprawie, które dokonały owych uzgodnień z przyczyny wymienionej w art. 145 § 1 pkt 4 K.p.a., co zależy od ich woli.

Podnieść jednakże należy, że opisany stan jest zawiniony równocześnie przez organ rozstrzygający sprawę, jako że występując do organów współdziałających o uzgodnienia, nie wskazał tym organom stron postępowania (por. treść pisma z 20 września 2005 r. znak: 7331-124/05) i nie powiadomił o tym stron skarżących, jak nakazuje to art. 106 § 2 K.p.a.

5. Na podstawie akt sprawy ilustrujących przebieg postępowania przed organem pierwszej instancji należy dojść do wniosku, że prowadzone ono było wbrew przepisom o postępowaniu. Z akt tych nie wynika przede wszystkim na jakiej to podstawie organ pierwszej instancji ustalił krąg stron postępowania, którym następnie doręczył decyzję, skoro nawet nie podjął czynności wszczęcia postępowania w sposób określony w art. 61 § 4 K.p.a.

Nadto, nie można zaakceptować poglądu organu pierwszej instancji o podstawach odstąpienia od uzasadnienia decyzji, wskazanych w art. 107 § 4 K.p.a. „gdyż wyczerpuje ona w całości żądanie strony”. Organ bowiem nie zwrócił uwagi, że w sprawie uczestniczą jeszcze inne strony, a w tej sytuacji drugi członek wspomnianego wyżej przepisu znosi możliwość odstąpienia od uzasadnienia decyzji.

Z przedstawionych względów zaskarżona decyzja nie może się ostać, a sprawa wymaga ponownego postępowania i od podstaw w pierwszej instancji. Stąd też należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Strona może wnieść skargę na decyzję pod zarzutem jej niezgodności z prawem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Piotrkowie Trybunalskim ul. Słowackiego 19, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

Otrzymują:

1. Pani Anna Urbaniak
zam. Łazisko 40
97-200 Tomaszów Maz.
2. Pan Zbigniew Gelzok
ul. Bracka 16A
44-251 Rybnik 9

Przewodniczący

.....
Członkowie